

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) og h), sammenholdt med artikel 13, punkt A, stk. 2, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at tjenesteydelser som formidler mellem personer, der søger, og personer, der tilbyder børnepasning, som leveres af et offentligretligt organ eller af et organ, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som et foretagende af almennyttig karakter, kun kan være fritaget i medfør af disse bestemmelser, hvis:

- børnepasningsydelsen selv opfylder de fritagelsesbetingelser, der er fastsat i disse bestemmelser
- denne ydelse er af en sådan art og kvalitet, at forældrene ikke kunne være sikre på at få adgang til en ydelse af samme værdi uden at anvende en formidlingsydelse som den i hovedsagen omhandlede
- disse formidlingsydelser ikke hovedsageligt tager sigte på at opnå yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med handelsforetagender, som skal svare moms.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 20.11.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 9. februar 2006

i sag C-473/04, Plumex mod Young Sports NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde — forordning (EF) nr. 1348/2000 — artikel 4-11 og artikel 14 — forkyndelse af retslige dokumenter — forkyndelse gennem udpegede instanser — postforkyndelse — forholdet mellem fremsendelses- og forkyndelsesformerne — forrang — appelfrist)

(2006/C 86/15)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-473/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 68 EF og 234 EF, indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) ved afgørelse af 22. oktober 2004, indgået til Domstolen den 9. november 2004, i sagen Plumex mod Young Sports NV, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer), A. La Pergola, S. von Bahr og A. Borg Barthet; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær:

R. Grass, den 9. februar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager skal fortolkes således, at den ikke opstiller en rangorden mellem den fremsendelses- og forkyndelsesform, som er fastsat i dens artikel 4-11, og den, der er fastsat i dens artikel 14, og at et retsligt dokument derfor kan forkyndes ved anvendelse af en af disse to forkyndelsesformer eller kumulativt.
- 2) Forordning nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at i tilfælde af kumulation af den fremsendelses- og forkyndelsesform, som er fastsat i dens artikel 4-11, og den, der er fastsat i dens artikel 14, skal tidspunktet for den forkyndelse, som først er gyldigt foretaget, lægges til grund ved fastlæggelsen af begyndelsestidspunktet for en processuel frist i forhold til modtageren, som er knyttet til den omstændighed, at forkyndelse har fundet sted.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 22.1.2005.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 26. januar 2006

i sag C-2/05, Rijksdienst voor Sociale Zekerheid mod Herbosch Kiere NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Brussel) ⁽¹⁾

(Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — bestemmelse af hvilken lovgivning, der skal anvendes — arbejdstagere udstationeret i en anden medlemsstat — rækkevidden af E 101-attesten)

(2006/C 86/16)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-2/05, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) ved afgørelse af 23. december 2004, indgået til Domstolen den 5. januar 2005, i sagen Rijksdienst voor Sociale Zekerheid mod Herbosch Kiere NV, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af N. Colneric (refererende dommer), som fungerende formand for Fjerde Afdeling, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues og K. Lenaerts; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 26. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: